

BRONDO

les guerres de la corona d'Aragó i després les de Castella; ell mateix fou primer soldat i més tard frare dominicà des de 1593, i visqué fins a 1652; Lionor *Brondo* n. a Palma, monja des de 1771, † 1819; Manuel *Brondo*, n. Palma, † 1857; Miquel *Brondo*, patró de Bover mateix que li féu d'arxiver des de c. 1845 (*Bi. Escr. Bal.*, p. XIX); un *Rafal Son Brondo* (entenc de Palma) fou segrestat junt amb el *Molí d'Alzina* a Na Paula *Brondo* i Berga i es vengueren en pública subhasta c. 1730 (BOVER, *o. c.*, § 205, XXXIV); Jordi *Brondo*, donzell, figura a Montuiri l'any 1511 (QUADRADO, *For. y Ci.*, 312). Alexandre *Brondo* és el notari davant el qual renuncia el prior Axartell de Lluç, a favor del Domer de la catedral (M. ROTGER, *Nra. Sra. de Lluch*, p. 91).

BUNYOLA (municipi i vila, Mall. 17, a-5)

Menéndez Pidal en *Orígenes del español* va citar aquest nom entremig d'alguns noms de lloc del domini castellà, com *Buñuel*; ell creia que en aquests noms castellans ha sobreviscut la forma clàssica del llatí BALNEUM 'bany' (en la seva forma diminutiva BALNEOLUM); en aquests noms el nexa llatí AL esdevindria AU, d'on després *o*, *u*. Cal advertir que pel que se sabia fins ara, el llatí vulgar només tenia la variant BANEUM que és la que ha donat la forma de totes les llengües romàniques, així com els manlleus d'aquesta paraula fets per les llengües no romàniques (com ara les esclaves). La supervivència de BALNEUM en la toponímia del mossàrab castellà seria única.

Moll afirma que Bunyola ve del llatí *vinēola* 'pequeña viña' «convertido en *buniola* en boca de los árabes». ²⁹ Coromines també s'inclina a creure que té raó, i creu recordar que el nom de *Bunyola* apareix escrit amb *i* en la primera síl·laba en escrits llatins del segle XIII, la Butlla d'Innocenci IV o algun passatge dels *Repartiments*, o en algun altre document. Efectivament, l'assimilació *i-u* donant *u-u* és normal i corrent en la fonètica de totes les variants de mossàrab (Aben Cuzman escriu *doculo* en lloc de *de culo*). L'assimilació en el cas de *Bunyola* va quedar consumada aviat: *Bunnola* any 1232, ³⁰ *Buinola* any 1233, ³¹ *Bunyola* any 1348, ³² i també *Bunyola* any 1375. ³³ En el text àrab del *Llibre del Rep.* ³⁴ apareix escrit en lletres àr-

29. J. MASCARÓ PASSARIUS, *Corpus de toponímia...*, vol. I, p. 125.

30. FRB, I, p. 111.

31. FRB, III, p. 4.

32. FRB, I, p. 123.

33. FRB, II, pp. 3, 528, 529 i 530.

34. Foli 37r. Jaume BUSQUETS MULET, *El códice latino-àrabigo del Repartimiento de*